

1740**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA¹⁾**

z dnia 27 listopada 2002 r.

w sprawie egzaminu ze znajomości języka polskiego niezbędnej do wykonywania zawodu lekarza i lekarza stomatologa.

Na podstawie art. 7 ust. 8 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodzie lekarza (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 204, Nr 76, poz. 691, Nr 152, poz. 1266 i Nr 153, poz. 1271) zarządza się, co następuje:

§ 1. Znajomość języka polskiego w mowie i piśmie, niezbędna do wykonywania zawodu lekarza i lekarza stomatologa, obejmuje umiejętność:

- 1) rozumienia tekstu pisanego, umożliwiającą w szczególności korzystanie z fachowej literatury i piśmiennictwa oraz przepisów regulujących wykonywanie zawodu;
- 2) porozumiewania się z pacjentami, lekarzami i przedstawicielami innych zawodów medycznych, a w szczególności przeprowadzania wywiadów lekarskich, udzielania przystępnych i zrozumiałych dla pacjenta porad oraz informacji, przekazywania danych o pacjencie oraz uczestniczenie w konsyliach i konsultacjach, naradach i szkoleniach zawodowych;
- 3) pisania, w tym prowadzenia dokumentacji medycznej, a w szczególności: prowadzenia historii choroby, skierowania do szpitala i innego zakładu lub innej osoby udzielającej świadczeń zdrowotnych poza zakładem, a także innego skierowania na badania diagnostyczne i konsultacje, wypisywania recept oraz wydawania zaświadczeń, orzeczeń i opinii, w tym dokumentacji z leczenia szpitalnego.

§ 2. 1. Naczelna Rada Lekarska, zgodnie z ustalonym rocznym harmonogramem, przeprowadza egzamin z języka polskiego dla cudzoziemca, na jego pisemny wniosek i po uiszczeniu opłaty, o której mowa w § 5.

2. Naczelna Rada Lekarska zawiadamia egzaminowanego cudzoziemca o wpisaniu na listę egzaminowanych oraz o terminie i miejscu składania egzaminu, nie później niż na 14 dni przed terminem egzaminu.

§ 3. 1. Naczelna Rada Lekarska powołuje sześcioposobową komisję egzaminacyjną, w której skład wchodzi lekarze o odpowiednio wysokich kwalifikacjach, w tym co najmniej dwóch legitymujących się tytułem specjalisty z wybranej dziedziny medycznej, oraz co najmniej jedna osoba posiadająca wykształcenie wyższe na kierunku filologia polska.

2. Komisja egzaminacyjna wybiera spośród swoich członków przewodniczącego i sekretarza. Sekretarz ko-

misji sporządza protokół przebiegu egzaminu, a podpisują go członkowie i przewodniczący.

§ 4. 1. Egzamin składa się z czterech standardowych sprawdzianów, które obejmują:

- 1) A — sprawdzian pisemny — standaryzowane dyktando z płyty CD;
- 2) B — sprawdzian testowy — rozumienie tekstu mówionego z płyty CD;
- 3) C — sprawdzian ustny — umiejętność czytania i rozumienia tekstu czytanego przez zdającego;
- 4) D — sprawdzian praktyczny — umiejętność symulowanego zbierania wywiadów lekarskich i udzielania porad pacjentom, a w szczególności poprawnego formułowania pytań i wypowiedzi na podstawie dwóch wybranych problemów medycznych.

2. Komisja egzaminacyjna zalicza poszczególne sprawdziany na podstawie uzyskanej liczby punktów.

3. Do zdania egzaminu niezbędne jest uzyskanie w każdym ze sprawdzianów, o których mowa w ust. 1, co najmniej 55 % liczby punktów możliwych do uzyskania.

4. Wyniki sprawdzianów oraz egzaminu umieszcza się w protokole, o którym mowa w § 3 ust. 2.

5. Przy ponownym oraz kolejnych przystąpieniach cudzoziemca do egzaminu z języka polskiego, spowodowanych przerwaniem egzaminu lub niezdaniem go, stosuje się ust. 1—4 i § 2, 3 i 5.

6. Ponowne oraz kolejne przystąpienie cudzoziemca do egzaminu może nastąpić po upływie co najmniej sześciu miesięcy od dnia niezdanego egzaminu.

§ 5. 1. Ustala się opłatę za egzamin ze znajomości języka polskiego w wysokości 400 zł.

2. W szczególnych przypadkach Naczelna Rada Lekarska, na wniosek cudzoziemca, może zmniejszyć opłatę, o której mowa w ust. 1, do 50% albo całkowicie z niej zwolnić.

3. Koszty związane z przeprowadzaniem egzaminów ponosi Naczelna Rada Lekarska.

§ 6. Naczelna Rada Lekarska wydaje cudzoziemcowi, który zdał egzamin, zaświadczenie, którego wzór stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej — zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 93, poz.833).

Załącznik do rozporządzenia Ministra
Zdrowia z dnia 27 listopada 2002 r.
(poz. 1740)

WZÓR

.....
(pieczęć Naczelnej Rady Lekarskiej)

Zaświadczenie o zdaniu egzaminu ze znajomości języka polskiego niezbędnej do wykonywania zawodu lekarza, lekarza stomatologa

Pan, Pani syn (córka)
(imię ojca)
urodzony(a)
(data i miejsce urodzenia)

obywatel(ka) posiadający(a) dyplom lekarza, lekarza stomatologa, wydany w dniu
..... nr przez oraz legitymujący(a) się za-
świadczeniem o uznaniu dyplomu za równoważny z dyplomem ukończenia uczelni medycznej w Rzeczypospo-
litej Polskiej wydanym w dniu nr przez,
zdał(a) egzamin ze znajomości języka polskiego przed komisją egzaminacyjną, powołaną w trybie określonym
rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 27 listopada 2002 r. w sprawie egzaminu ze znajomości języka polskie-
go niezbędnej do wykonywania zawodu lekarza i lekarza stomatologa.

Prezes Naczelnej Rady Lekarskiej
.....

.....
(miejscowość i data)

1741

WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 3 grudnia 2002 r.

sygn. akt P. 13/02.

Trybunał Konstytucyjny w składzie:
Marek Mazurkiewicz — przewodniczący,
Andrzej Mączyński — sprawozdawca,
Mirostaw Wyrzykowski,
Marian Zdyb,
Bohdan Zdziennicki,
protokolant: Dorota Raczkowska,
po rozpoznaniu, z udziałem sądu przedstawiającego
go pytanie prawne oraz Sejmu i Prokuratora General-

nego, na rozprawie w dniu 3 grudnia 2002 r., pytania
prawnego Naczelnego Sądu Administracyjnego co do
zgodności art. 27a ust. 17 pkt 1 ustawy o podatku do-
chodowym od osób fizycznych z dnia 26 lipca 1991 r.
(Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 ze zm.) w brzmieniu
obowiązującym do dnia 31 grudnia 2001 r. z art. 2
i art. 32 ust. 1 Konstytucji,

orzeka:

Art. 27a ust. 17 pkt 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r.
o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U.
z 2000 r. Nr 14, poz. 176 ze zm.), dodany przez ustawę
z dnia 21 listopada 1996 r. o zmianie ustawy o podatku
dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. Nr 137,